

17. februar 1995 et udkast til ny udlandsanordning indeholdende 2 alternativer med hensyn til graden af gensidighed til høring hos Copy-Dan. Formålet var at søge belyst, om der inden for rammerne af de af Kulturudvalget tilkendegivne forudsætninger ved direkte forhandlinger mellem Copy-Dan og de amerikanske rettighedshavere kunne opnås en aftalemæssig løsning. Samtidig godkendte Kulturministeriet, at Copy-Dan, Båndkopi, på nærmere betingelser kunne foretage udbetaling af den kollektive tredjedel af blankbåndsvederlaget. Denne del af vederlaget er efter sin natur udlandsneutral. Godkendelsesbetingelser var udformet i overensstemmelse med de forudsætninger for de kollektive midlers anvendelse, som er tilkendegivet i de almindelige bemærkninger til det oprindelige lovforslag om blankbåndsvederlag fra 1992. Copy-Dan, Båndkopi, har herefter udbetalt ca. 18 mio. kr. til sine medlemsorganisationer med henblik på fordeling til en række almene kulturelle formål. På indeværende tidspunkt er der ydet støtte til 355 ophavsmænd, kunstnere, projekter og formål for i alt ca. 10 mio. kr. Med hensyn til nærmere oplysninger om de formål, hvortil der er ydet støtte, henvises til en redegørelse fra Copy-Dan, Båndkopi, af 18. december 1995, som er optrykt som *bilag 1* til lovforslaget.

Den 30. juni 1995 blev der indgået en aftale med de amerikanske rettighedshavere om betaling af en andel på 20% af de to tredjedele af puljen vedrørende videobånd, som fordeles til de enkelte berettigede. Den 18. september 1995 meddelte Copy-Dan, at aftalen var godkendt af Copy-Dans medlemsorganisationer på et møde den 30. august 1995. Det blev samtidig oplyst, at aftalen var baseret på anordningsudkastets andet alternativ vedrørende graden af gensidighed, hvorefter de danske båndafgiftsbestemmelser i lighed med, hvad der gælder for den i 1989 gennemførte følgeretsordning, finder anvendelse i forhold til statsborgere fra andre lande under forudsætning af, at der i det pågældende land er gennemført en vederlagsordning for uindspillede bånd, som åbner mulighed for vederlag til danske rettighedshavere.

Efter at et revideret udkast til anordning baseret på dette alternativ den 31. oktober 1995 havde været udsendt til høring, blev der den 12. december 1995 udstedt en ny kgl. anordning om anvendelsen af ophavsretsloven i forhold til andre lande m.v. I anordningen, som generelt har til formål at opfylde Danmarks forpligtelser efter TRIPS-aftalen pr. 1. januar 1996, blev der for så vidt angår båndvederlagsbestemmelserne tillige taget højde for en af EU-domstolen den 20. oktober 1993 afsagt dom i den såkaldte Phil Collins-sag. Det følger af denne dom, som er bindende for Danmark, at ophavsretten og beslægtede rettigheder er omfattet af ikkediskrimineringsprincippet i EF-traktatens art. 6, og at det efter denne bestemmelse ikke er tilladt at give statsborgere fra andre EØS-lande en ringere retsbeskyttelse end den man giver egne statsborgere. Dette gælder, uanset hvilke beskyttelsesbestemmelser der findes i den pågældende EØS-borgers hjemland.

Kulturministeriet har herefter den 14. december 1995 på nærmere betingelser godkendt, at Copy-Dan, Båndkopi, pr. 1. januar 1996 kan iværksætte udbetaling af den del af det siden den 1. januar 1993 opkrævede blankbåndsvederlag, som efter ophavsretslovens § 39, stk. 4, 1. pkt., skal fordeles til de enkelte berettigede.

Efter det af Copy-Dan, Båndkopi, oplyste henstår der for 1993 og 1994 pr. 1. januar 1996 ca. 37 mio. kr. til individuel fordeling. Med hensyn til fordelingen mellem de enkelte rettighedsgrupper henvises til den som *bilag 2* vedlagte oversigt.

Sammenfattende må Kulturministeriet være af den opfattelse, at den i 1992 indførte vederlagsordning for eksemplarfremsstilling til privat brug efter visse indkørvanskeligheder og komplikationer i forhold til udlandet må siges at fungere tilfredsstillende. Det foreslås derfor, at den i § 89, stk. 4, i lov nr. 395 af 14. juni 1995 om ophavsret indeholdte revisionsfrist ophæves.

Lovforslaget medfører ikke økonomiske eller personalemæssige konsekvenser for staten, amtskommunerne eller kommunerne, ligesom forslaget heller ikke har erhvervsøkonomiske konsekvenser. Forslaget indeholder endvidere ikke EU-retlige aspekter.